

KİTAP İNCELEMESİ

Bülent DURU - Ayten ALKAN (der. / çev.) (2002), **20. Yüzyıl Kenti** (Ankara, İmge Kitabevi, Çeviri/Derleme, 306 s.)

20. Yüzyıl Kenti başlığını taşıyan derleme/çeviri eser, kentleşme temasını, hem kuramsal çeşitlilik, hem tarihsellik, hem de toplumsal yapı farklılıkları ile kavrayan bir kapsama sahip. Onbir çalışmayı içeren derleme/çeviriyi ayırt edici kılan, sadece çok boyutlu bir kapsama sahip olması değil; seçkide yer verilen her bir eser, aynı zamanda, çağdaş kent çalışmalarının öncülü niteliğindeki klasikleşmiş katkıları temsil ediyor. Bu özellikler, titiz bir çeviri ile de birleşince, kent araştırmacıları açısından son derece yararlı bir yapının ortaya çıktığı rahatlıkla söylenebilir.

Eseri dilimize kazandıran DURU ve ALKAN'ın ortaklaşa kaleme aldıkları giriş yazısı, kent çalışmalarına farklı tarihsel uğraklarda damgasını vurmuş yaklaşımları temel sorunsallarıyla değerlendiriyor. Bu özelliği ile eser tanıtımı sınırlarını bir hayli aşan giriş yazısı, kentleşme yazını bütünlüklü bir şekilde kavramanın olanaklarını sunuyor.

Kitabın ilk bölümü, çağdaş kent çalışmalarını derinden etkileyen Chicago Okulunun kurucu isimlerine ve onların klasikleşmiş çalışmalarına ayrılmış. Bunlardan Hatt ve Reiss'in 1950'lerin sonlarında birlikte kaleme aldıkları ve ilkinde kenti "yerleşim yerinden" "atölyeye" uzanan bir ana gelişim çizgisi içine yerleştirdikleri, ikincisinde ise o dönemdeki kentleşme yazını değerlendirildikleri iki çalışması; Harris ve Ullman'ın farklı kent tipolojilerine yer verdikleri *Kentin Doğası* başlıklı çalışması ve Sjöberg'in geniş bir spektrumda sanayi öncesi kentleri tartışan çalışması, yüksek genelleme düzeyleri, toplumsal gerçeğin hemen her boyutunda gezinen analizleri ve dönemlerinin hakim paradigmasına (yapısalcı-işlevselci) sadık yaklaşımları ile bizleri kent çalışmalarının kavramsal kökenleri hakkında bilgilendirdiği kadar, katıksız modernist jargonlarıyla nostaljik bir tat da veriyor. Chicago ekolünden yapılan seçkiler içinde Wright'ın *Bir Yaşam Biçimi Olarak Kentleşme* başlıklı çalışması ayırt edici bir yere sahip; zira, bu çalışmasında Wright, sistematik ve bütüncül bir kentleşme kuramını inşa giriştiği gibi önerdiği kavramsal çerçevenin metodolojik boyutlarını tanımlayarak, soyut-somut bağlantısını da kuruyor. Fishman'ın "19. yüzyılın devrimci umutlarıyla 20. yüzyıl teknolojilerinin kesişme alanında" boy veren kent ütopyalarını değerlendirdiği 1982 tarihli çalışması ise kitabın ilgi çekici ve zevkle okunan seçkilerinin başında geliyor.

Kitapta Marksist kent yazını, David Harvey'in iki ayrı çalışmasıyla temsil ediliyor. Harvey, *Sınıfsal Yapı ve Mekansal Farklılaşma Kuramı* başlıklı

çalışmasında, kent yazınının temel sorunsallarından birini, mekansal ve toplumsal yapı ve süreçler arasındaki ilişkiyi irdeliyor. Kapitalist toplumsal yapıyı sömürü ve güç ilişkileri temelinde çözümleyen Harvey, mekansal farklılaşmayı kapitalist ilişkilerin yeniden üretimi ile ilişkilendiriyor. Kapitalist düzenin idamesi için kentsel farklılaşmaya işlevsel bir rol atfederek, her kentsel mekanın aynı zamanda bir çatışma mekanı olarak görülmesi gerektiğini vurguluyor. Harvey'in 1990'ların ortalarında kaleme aldığı ve kendi sözleriyle, 1970'de yayımlanan *Toplumsal Adalet ve Kent* kitabı ile 1990'da yayımlanan *Postmodernliğin Durumu* adlı kitabının bir kolajı niteliğindeki *Toplumsal Adalet, Postmodernizm ve Kent* başlıklı çalışması ise, derleme/çeviri kitabın başlığına (20. Yüzyıl Kenti) nazire yaparcasına, 21. yüzyılın kentini tartışıyor. New York'taki Tompkins Parkında 1989 yılında patlak veren ayaklanma benzeri bir vakıa etrafında, 'fark', 'adalet' ve 'kentsel mekan' ilişkisini tartışan Harvey, piyasanın düzenleyici rolü ve postmodernist görelilik anlayışlarının karşısına, adalet ve ussallık kavramları eşliğinde eşitlikçi, özgürlükçü ve çevreci bir kamusal alan tahayyülünü koyuyor. Metropollerdeki yakın dönem kentsel ayaklanmaların ilham verdiği bir diğer çalışma Soja'ya ait ve *Postmetropolis Üzerine Altı Söylem* başlığını taşıyor. 1997 tarihli çalışmasında Soja, Los Angeles örneğinden yola çıkarak Postmodern kentsel dönüşüm tezlerini derli toplu bir biçimde irdeleyerek, sözü edilen dönüşümü tarihsel süreklilik içinde kavramanın önemine işaret ediyor.

Derleme/çevirinin özgün yanlarından biri de, ülkemizde ilki çok öncelerden, ikincisi ise son 15-20 yıldır iyi bilenen iki alanın oldukça ihmal edilmiş bir boyutuna işaret etmesidir. İlki ile sosyalizmi, ikincisi ile feminizmi, ihmal edilmiş boyut ile de kenti kastediyorum. 1979 yılında *Sovyet Kentinde Planlama ve Karar Alma Süreci: Rant, Toprak ve Kent Biçimi* başlığı ile yayımlanan ve Sovyetler Birliği ve ABD'deki kentsel gelişim süreçleri arasındaki farklılıklar kadar benzerliklere de dikkat çeken çalışmanın, Sovyet deneyinin yaşadığı trajedi ve yeni-liberal talanın ardından okunması ayrı bir anlam kazanıyor. *Kentte Kadınlar* başlıklı çalışmasında Mackenzie ise, toplumsal cinsiyet ile kentsel çevre arasındaki karmaşık ve devingen ilişkilerin Kuzey Amerika'daki yapılanışını kadın bakış açısıyla tartışıyor.

Özetle, 20. Yüzyıl Kenti kitabı, kent çalışmalarının kuramsal öncülleri ve farklı sorun alanlarını, bu satırların yazarının kullandığı dilin aksine, arı bir Türkçe ile okurlarına sunuyor.

Dr. Metin Özuğurlu, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü Araştırma Görevlisi.

Cahit EMRE (Ed.) (2002), İyi Yönetim Arayışında Türkiye'de Mülki İdarenin Geleceği (Ankara, Türk İdari Araştırmalar Vakfı, 539 s.)

Mülki idare amirliği, taşra kamu yönetimini, merkezi idare adına, yetki genişliği esasına dayanarak yürüten, kaymakamlık sıfatını kazanmış vali, vali yardımcısı, hukuk işleri müdürü, İçişleri Bakanlığı merkez örgütü görevlileri ve kaymakamlar ile bucak müdürlerinden oluşan bir meslek kümesidir. Kitabın ve araştırmanın konusunu da öncelikle bu meslek kümesi ve mülki idare amirliği sistemi oluşturmaktadır.

Mülki İdare Araştırması (MİAR), İçişleri Bakanlığı Strateji Merkezi ve Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi işbirliği ile MİAR Grubu (Cahit Emre, Tayfur Özşen, Metin Özügurlu, Koray Karasu) tarafından yürütülmüştür.

Bu araştırmayla ülkemizdeki mülki idare amirliği mesleği ve mülki yönetim sisteminin içinde bulunduğu durum bütün boyutlarıyla değerlendirilmiş ve son yirmi yılda kamu yönetimi alanında yaşanan değişim çerçevesinde mülki idare amirliğinin ve mülki yönetim sisteminin geleceği sorgulanmıştır. Çalışmada ayrıca değişen kamu hizmeti anlayışı çerçevesinde bir "mülki idare amiri profili" çizilmesi hedeflenmiş ve bu profile uygun mülki idare amirlerinin yetiştirilmesi sorunu irdelenmiştir. Bunlara ek olarak, Avrupa Birliğine uyum sürecinde ve gereksinimler doğrultusunda mülki yönetim sisteminin yeniden yapılandırılması çalışmalarına temel oluşturacak kapsamlı bir veri seti ilgililerin yararına sunulmuş ve bu yolla kamu yönetimi tartışmalarına bir temel oluşturmak amaçlanmıştır.

Araştırma, kapsamlı bir literatür ve mevzuat incelemesi ile görevde olan bütün mülki idare amirlerini kapsayan bir alan araştırmasından oluşmaktadır. Alan araştırmasında bir örnekleme oluşturmak yerine hazırlanan anket formlarının araştırma evreninin bütününe ulaştırılması dikkat çekicidir.

Kitap iki ana kesimden ve bu kesimler içinde yer alan toplam sekiz bölümden oluşmaktadır:

Çalışmanın birinci kesiminde "Mülki İdare Amirliği" başlığı altında "Mülki İdare Amirliği'nin Sayısal Görünümü", çeşitli kaynaklardan derlenen sayısal verilere dayanılarak yazılmış, bunu izleyen bölümler ise esas olarak Mülki İdare Araştırmasının verilerine dayanılarak yazılmıştır. Bu kesimin bunu izleyen ikinci bölümünde "Mülki İdare Bürokrasisinin Toplumsal-Ekonomik Görüntüsü", daha önce yapılmış olan araştırmalarla karşılaştırmalı olarak değerlendirilmiş, mesleğin toplumsal-ekonomik görüntüsünde ortaya çıkan değişim irdelenmiştir. Bu bölümde ayrıca, mülki idare amirlerinin yönetsel değerleriyle, kamu yönetimindeki değişime karşı tutumları, benimsedikleri davranış kalıpları çözümlenmiştir. Bu kesimin üçüncü bölümünde, mülki idare mesleğinin ilk aşamasını oluşturan kaymakam adaylarının seçilmesi ve

yetiştirilmesi sürecindeki sorunlar "Mülki İdare Amirliği Mesleğine Giriş ve Adaylık Eğitimi" başlığı altında çözümlenmiş, seçim ve adaylık eğitiminin geliştirilmesine yönelik öneriler oluşturulmuştur. Bu kesimin son bölümünü oluşturan "Mülki İdare Amirliği Mesleği" başlıklı bölümde ise, mülki idare amirlerinin statü ve meslek algıları, mesleki doyumları çok yönlü olarak değerlendirilmiştir.

Çalışmanın, "Mülki Yönetim Sistemi" başlıklı ikinci kesiminde ise, sistemin geçerliği, sistemden kopmalar ve bunun ortaya çıkardığı sorunlar, mülki idare sisteminin görev, yetki ve sorumluluk yapısı ile ana işlevleri, mülki idare amirlerinin sistem içi ve sistem dışıyla ilişkileri ve sistemin yeniden düzenlenmesine yönelik öneriler dört bölüm altında çözümlenerek değerlendirilmiştir. Bu bölümler sırasıyla; "Mülki Yönetim Sisteminin Geçerliliği ve Sistemden Kopmalar", "Mülki Yönetim Sisteminin İşleyişi ve Sorunları", "Mülki Yönetim Sisteminde İlişkiler ve Sorunlar", "Mülki Yönetim Sisteminin Yeniden Düzenlenmesi Tartışmalarına Genel Bir Bakış"tır.

Yazarlar ele aldıkları konularla ilgili değerlendirme ve önerilerini ana bölümler içinde yaptıkları için, kitapta sonuç bölümünde bunların yinelenmesi yoluna gidilmemiştir. Sonuç bölümü "Değişen Kamu Yönetimi Anlayışı ve Mülki İdare Amirliğinin Geleceği" başlığını taşımaktadır. Bu bölümde kamu yönetimindeki gelişmeler ana hatlarıyla değerlendirilmiş, günümüzün kamu yönetimi idealleri çerçevesinde mülki yönetim sisteminin ve mülki idare amirlerinin üstlenebilecekleri roller üzerinde durulmuş, yeniden düzenleme bakımından önemli görülen ilkeler ve adımlar da yine ana çizgileriyle değerlendirilmiştir.

Kitabın "Ekler" bölümünde sunulan Mülki İdare Amirliği Ek Çizelgeleri, Mülki İdare Sistemi Ek Çizelgeleri ve MİAR Anket Formu konunun daha iyi anlaşılması bakımından okuyucuya fayda sağlarken, kitabın sonunda yer alan Mülki İdare Amirliği kaynakçası şimdiye kadar mülki idare sistemiyle ilgili tüm çalışmalara yer vermesi bakımından önemlidir.

Kitabın genel yapısından sonra özellikle sonuç bölümünde ortaya konan öneriler üzerinde durmakta yarar bulunmaktadır. Sonuç bölümünde hem kamu yönetimin bugünkü yapısı açıklanmış, mevcut sorunlar ortaya konulmuş hem de kamu yönetimindeki yeni gelişmeler değerlendirilmiştir.

Kitabın "sonuç" bölümünü yazan Cahit Emre'ye göre, 1980'li yılların başından bu yana çeşitli ülkelerin kamu yönetimlerinde gerek yapı ve gerekse de işleyiş bakımından köklü değişiklikler yaşanmaya başlanmıştır. ABD ve İngiltere'de 1980'lerin başında yaşanan iktidar değişimiyle birlikte "yeni-sağ" kamu yöneltileri, esas olarak devletin küçültülmesi ve kamu hizmetinin piyasa eksenine oturtulması ana düşüncesinden yola çıkarak, daha çok düzenleme dışı bırakma ve özelleştirme yoluyla piyasa ekonomisinin kendi mantığı ve dinamizmi içinde işlemesi yoluna girmiştir. Bu durum kamu yönetiminde de pek çok değişikliği gündeme getirmiştir. Özellikle "etkililik ve verimlilik"

anlayışının egemen kılınması için kamu yönetiminin özel işletme kesimlerine benzetilmesi temel hedef olarak belirlenmiştir. Bununla birlikte 1990'lardan sonra demokrasi tartışmaları da sivil toplum eksenine kaymış ve "governance" kavramı gündeme gelmiştir. "Governance" kavramında "katılım" kavramı ağırlıklıdır. Buna göre, halkın doğrudan yönetime katılımını sağlayabilmek için kamusal örgütlenmenin katılımı olanaklı kılacak ölçüde küçük parçalara ayrılması ve yerelleştirilmesi gerekmektedir. Ancak kavram, meydana gelen ve kitapta anlatılan pek çok olumsuz gelişmenin sakıncalarını gidermek için gündeme gelen yönetim ahlakı, saygınlık, denetlenebilirlik gibi kavramları da kapsar bir hale gelmiş ve genişlemiştir.

Türkiye'de de yeniden yapılanma tartışmaları 1980'li yılların ikinci yarısından itibaren hem günlük siyasette hem de akademik alanda gündeme gelmiştir. Emre'ye göre, ülkemizde de bu değişim nesnel bir şekilde analiz edilmemiş, ülkenin kendi koşulları çerçevesinde ve başka ülkelerin de deneyimlerinden yararlanarak özgün bir değişim izlencesi ortaya konulamamıştır. Ülkemizde değişim bir moda olarak algılanmış, içeriği üzerinde çok fazla düşünülmeden yandaşlık ve karşıtlıklar buna göre belirlenmiştir.

Emre'ye göre, Türk kamu yönetiminin yeniden yapılandırılması açısından gerekli olan "iyi yönetim" (good governance) kavramında somutlaşan, katılımcı, demokratik, insan haklarına saygılı, saydam, yolsuzluklardan arınmış, yüksek ahlak standartlarını tutturmuş, etkili- verimli çalışan, yurttaş gereksinmelerine duyarlı ve denetlenebilir bir kamu yönetimidir. Emre'ye göre, bu bağlamda hem hukuk devleti anlayışının yerleştirilmesi hem de kamu yönetiminin günümüzdeki ideallerine ulaşması bakımından, yönetim geleneğimizin ana öğelerinden biri olan mülki yönetim sistemine ve mülki idare amirlerine önemli roller düşmektedir.

Kitabın genelinde ve sonuç bölümünde tanımlanan bu sorunları çözmek amacıyla çeşitli öneriler de gündeme getirilmiştir. Kaymakam adaylığı seçim ve yetiştirme sürecinin değiştirilmesi, hem yetiştirme hem de mesleki toplumsallaşma bakımından önemli roller üstlenecek bir Mülki İdare Akademisinin kurulması, ücret sisteminin iyileştirilmesi, görev, yetki, sorumluluk karmaşasının çözülmesi, meslekteki yaşamüğraşı basamaklarının arttırılması ve başarımlı ölçütlerinin belirginleştirilmesi bu çözümlerden bazılarıdır.

Mülki İdare Araştırması, mülki yönetim sisteminin ve mülki idare amirliğinin içinde bulunduğu durumu çok yönlü olarak ortaya koyması, kamu yönetimi alanındaki değişim çerçevesinde sistemin değerlendirilmesine olanak verecek bir veri seti oluşturması ve sistemdeki mevcut problemlere çözümler getirmesi bakımından Türk kamu yönetimi için ufuk açıcı ve önemli bir çalışmadır.

İpek Özkal, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Kamu Yönetimi Bölümü Araştırma Görevlisi.

Gökçen ALPKAYA (2002), Eski Yugoslavya İçin Uluslararası Ceza Mahkemesi (Ankara, Turhan Kitabevi, 225 s.)

Gökçen Alpkaya, kitaba yazdığı önsözde, bu çalışmayı "bir tür" doçentlik tezi olarak tasarladığını söylüyor. Ne yazık ki artık doçentlik ünvanını almak için bir tez yazılması istenmemektedir ancak pek çok akademisyen gibi Gökçen Alpkaya'nun da bir doçentlik tezi yazılmasını, artık yasal olarak zorunlu olmasa bile etik olarak gerekli gördüğü anlaşılıyor. Yazar Önsöz'de bu çalışmayı nasıl düşüncelerle gerçekleştirdiğini anlatırken, çalışmanın kendisi hakkında değil, bilime ve bilimsel çalışmaya ilişkin düşünceleri hakkında ipuçları vermektedir.

Kitabın içindekiler bölümüne baktığımızda, altı bölümden oluşan eserin ilk üç bölümünde, Eski Yugoslavya İçin Ceza Mahkemesi'nin (ITFY) kurulmasına kadar gelişen olaylar, kurucu statüsü ve işlemlerinin hukuksal değerinin ele alındığını görmekteyiz. Yazarın da belirttiği gibi, bu çalışma ITFY üzerine bir monografi niteliğindedir. Birincil kaynaklar olarak, Güvenlik Konseyi kararları, ITFY'nin kurucu ve düzenleyici belgeleri ve kararları kullanılmıştır. Bu niteliğiyle, kitap çapında ITFY'yi çözümlemeye girişen Türkçe yazılmış tek çalışmadır.

İlk iki bölümde, Mahkeme'nin ve uluslararası ceza hukukunun yanı sıra genel uluslararası hukuka ilişkin bazı tespitlere de rastlamaktayız ki bunlar bir kez daha sonuç bölümünde karşımıza çıkacaktır ve bize yazarın ITFY'yi incelerken, 1990 sonrasında uluslararası hukukun geçirdiği değişime ilişkin söyleyeceklerinin de olduğunu göstermektedir. Buna göre, uluslararası hukuk egemen ulus devletlerin kendi alanlarında var olmalarını düzenleyen bir kurallar bütün olmaktan çıkıp dünya hukuku olmaya doğru evrilirken, ITFY uluslararası ceza hukuku alanında özel bir önem taşımaktadır. Galip devletlerin mahkemesi olan Nürnberg ve Tokyo mahkemelerinden farklı olarak, tarihin ilk uluslararası ceza mahkemesi olarak değerlendirilmelidir (s. 7). Ayrıca yazarın, kullanılması gereken kavramlar üzerinde ciddi bir şekilde düşündüğü ve orijinal kavramı doğru bir şekilde karşılayamadığını düşündüğü noktalarda, var olan terimi kullanmak yerine aslını vererek açıklama yoluna gittiği görülmektedir. Örneğin Uluslararası Mahkemenin Üstyargılama Dairesi'ni "istinaf" sözcüğüyle karşılamak, farklılaştığı noktaları gözden kaçıracağı için kullanılmamaktadır. Ayrıca, bütün çalışma boyunca, uluslararası ceza hukuku konusundaki ilk uygulamayı oluşturan Nürnberg Mahkemesi ile farklı yönler belirtilerek, o zamandan bu yana geçen dönemde ortaya çıkan değişiklikler vurgulanmaktadır.

Üçüncü ve dördüncü bölümlerde yapısı ve yargılama yetkisi ele alınan ITFY, diğer uluslararası mahkemelerle hem benzerlikler hem de farklılıklar göstermektedir. Üç yargılama dairesi ve ikinci derece mahkemesi niteliğinde

olan Üstyargılama Dairesi bulunmaktadır. Daireler 16 süreklı bağımsız yargıç ile sayıları en fazla 9 olabilecek bağımsız *ad litem* yargıçlardan oluşur. Üstyargılama Dairesi, hem mahkum olanların bir üst mahkemede gözden geçirilmesi hakkını kullanmasını sağlar, hem de Dairelerin verdiği kararları gözden geçirerek içtihata birörnekliğı ve istikrarı gözetir. *Ad litem* yargıç uygulaması, uluslararası mahkemelerde daha önce benzeri olmayan bir uygulama niteliğindedir. Bu yargıçlar bir tür havuz oluştururlar ve mahkeme öncesi prosedürleri tamamlanan davalarda, duruşma ve hüküm aşamalarına katılırlar. Üçüncü ana organ olan savcı ise, 1 Ocak 1991'den itibaren Eski Yugoslavya topraklarında işlenmiş olan ağır uluslararası insani hukuk ihlallerinden sorumlu olanları soruşturmakla görevlidir. 1997'den bu yana, üst düzey görevliler hakkında iddianame hazırlanması ve yeni iddianamelerin gizli tutulması şeklinde bir strateji izlendiğinden söz edilebilir.

Yargılama sürecinin aşamaları, sanık hakları ve savunma konuları da ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştır. ITFY de tıpkı Nürnberg Mahkemesi gibi bireysel cezai sorumluluk ilkesini kabul etmiştir. Yargı yetkisini gerçek kişiler üzerinde kullanır. Örgüt ya da grupları yargılamaz. Bu yönüyle Nürnberg'den farklıdır. Yargı yetkisi, hem yasadışı davranışı gerçekleştiren bireyi hem de fiziksel olarak katılmamakla birlikte emri veren ya da özendiren üstü de kapsar. Konu olarak ise, 1949 Cenevre Sözleşmeleri'nin ağır ihlallerini, savaş yasa ve geleneklerin ihlallerini, soykırım suçunu ve insanlığa karşı suçları yargılama yetkisine sahiptir. Soykırım hariç diğer suçlardan yargılama olabilmesi için silahlı bir çatışmanın varlığı gerekir. Yargılama süreci içinde özellikle sarukların yakalanmasının önemli bir sorun oluşturduğu göze çarpmaktadır. Kanıtlar konusunda da Nürnberg'de olduğu gibi sunulmasında itham, kabul edilmesinde ise tahkik sistemi benimsenmiştir. Ceza ise hapis cezasıyla sınırlıdır.

Gökçen Alpkaya'nın çalışması, ITFY örneği üzerinden dönüşüm içindeki dünyayı, ulus devleti ve hukuku anlamak isteyen tüm okuyucular için son derece yararlı bir çalışma olarak karşımıza çıkmaktadır. Yazarın anlatımıyla, "Güvenlik Konseyi'nin bir ad hoc uluslararası ceza mahkemesi kurması açıklanırken, bu konuda klasik yöntemlerle yapılacak bir antlaşmanın, çok uzun bir zaman gerektireceği ve böyle bir antlaşma yapılabilse bile belki de hiçbir zaman yürürlüğe giremeyeceği gerekçesi ileri sürülmüş ve bu gerekçe benimsenmişti. Devletlerin egemen eşitliğine dayalı bir uluslararası hukuk düzeninde ileri sürülmesi bile düşünülemez olan böyle bir gerekçenin bu denli yaygın bir biçimde kabulü, uluslararası hukuk düzenindeki dönüşümün sonucu olduğu gibi, açık bir göstergesidir de... Bu dönüşüme karşı, ulus devletlerin... yanı sıra, klasik uluslararası hukuka içkin olduğu varsayılan... bazı değerlerin savunucularının da direnç göstermesi şaşırtıcı değildir. Çünkü "adalet", "eşitlik",

"hukukun üstünlüğü", "demokrasi", "insan hakları" gibi bugüne kadar üzerinde az çok uzlaşılan bir içerik kazanan... kavramların geçerliliği tartışmalı hale gelmektedir" (s. 214).

Yrd. Doç. Dr. Funda Keskin, A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü.

A.Ü. SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ DERGİSİ'NE KATKIDA BULUNACAKLAR İÇİN BİLGİ NOTU

I. GENEL KURALLAR

1. 1946'dan bu yana düzenli olarak çıkmakta olan A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi (AÜSBFD) 1999 yılından başlayarak "Hakemli Dergi" statüsünde ve yılda dört sayı (Mart, Haziran, Eylül, Aralık) olarak yayımlanmaktadır.
2. Dergiye gönderilen yazılar başka bir yerde yayımlanmamış ya da yayımlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır. Yazıların uzunluğu Dergi formatında 25 sayfa (ya da 10.000 sözcüğü) geçmemelidir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde AÜSBFD bütün yayın haklarına sahiptir.
3. Yazarlar, unvanlarını görev yaptıkları kurumları, haberleşme adresleri ile telefon numaralarını ve varsa e-mail adreslerini bildirmelidir.
4. Dergiye verilecek yazılar Yayın Kurulunca ilk değerlendirilmesi yapıldıktan sonra hakeme/hakemlere gönderilecek, hakemden/hakemlerden gelecek rapor doğrultusunda yazının basılmasına, yazardan rapor çerçevesinde düzeltme istenmesine ya da yazının geri çevrilmesine karar verilecek ve durum yazara en kısa sürede bildirilecektir. Yazarın hakem raporuna itirazı durumunda, yazı, yeni bir hakeme gönderilebilecektir. Yayımlanmayan yazılar yazara geri gönderilmeyecektir.
5. Yazardan düzeltme istenmesi durumunda, düzeltmenin en geç 3 ay içinde yapılarak Yayın Kurulu'na ulaştırılması gerekmektedir.
6. AÜSBFD'nin yazı dili Türkçe olmakla birlikte, çıktığı günden bu yana İngilizce, Almanca, Fransızca ve İtalyanca yazılar da yayımlanmaktadır. Yazı bu dillerden hangisinde yazılmış olursa olsun, en az 150, en çok 170 sözcükten oluşan Türkçe ve İngilizce özetlerin de yazının sonuna eklenerek gönderilmesi gerekmektedir. Aynı biçimde, yazı yukarıdaki dillerden hangisinde yazılmış olursa olsun, yazının başlığının Türkçe ve İngilizce olarak yazıya eklenmesi gerekmektedir.
7. AÜSBFD'de kitap tanıtma yazılarına ve "kronik" adı altında güncel olayları irdeleyen notlara da yer verilebilecektir.
8. AÜSBFD'ye gönderilen yazıların yazım bakımından son denetimlerinin yapılmış olduğu, yazarın disketteki biçimiyle yazı için "basıla" verdiği kabul edilecektir. Yazı teslim edildikten sonra baskı düzeltmeleri için ayrıca yazara gönderilmeyecektir. Bu nedenle yazım yanlışlarının olağanın üzerinde olması yazının geri çevrilmesi için yeterli görülecektir.
9. Yazısı kabul edilen yazarlara derginin yayımlanmasından sonra ilgili mevzuat çerçevesinde telif ücreti ödenmektedir.
10. Yayımlanan yazının 25 adet tıpkıbasımı ve bir adet dergi yazara ücretsiz olarak gönderilecektir.
11. Dergiye gönderilen yazıların hakemlikle ilgili idari harcamalarının karşılanabilmesi için, yazarların, AÜSBF Dergisi Yayın Komisyonu'nun aşağıdaki hesabına 20 milyon T.L. yatırmaları ve dekontu yazı ile birlikte göndermeleri gerekmektedir. Vakıfbank, Cebeci Şubesi, Hesap No.: 2027477

II. A.Ü. SİYASAL BİLGİLER FAKÜLTESİ DERGİSİ YAZI FORMATI

A) Yollamalar, Kaynakça ve Dipnotu

1. Metin içinde yapılacak yollamalar ayraç içinde, (Yazar, kaynağın yayımlandığı yıl: sayfa numarası sırasıyla) gösterilecektir. Kaynakça da bu yollama sistemine uygun olarak hazırlanacaktır. Aşağıda farklı nitelikteki kaynakların metin içindeki yollamalarda ve kaynakçadaki yazılış biçimleri örneklerle gösterilmiştir:
 - a) Tek yazarlı kitaplarla makaleler
Kaynakçada: SENGE, M. (1996), *Beşinci Disiplin* (İstanbul: Yapı Kredi Yayınları, 3. Baskı) (Çev.: A. İldeniz - A. Doğukan).
Metin içindeki yollamada: ... (SENGE, 1996: 15).
Kaynakçada: ROMER, Peter M. (1998), "Endogenous Technological Change," *Journal of Political Economy*, 98/1: 71-102.
Metin içindeki yollamada: ... (ROMER, 1998: 75).
 - b) İki yazarlı kitaplarla makteleler
Kaynakçada: ERGUN, Turgay/POLATOĞLU, Aykut (1992), *Kamu Yönetimine Giriş* (Ankara: TODAİE Yayını, 4. Yayım).
Metin içindeki yollamada: ... (ERGUN/POLATOĞLU, 1992: 175).
Kaynakçada: SINA, Zeynep/SOYER, Serap (1998), "Sosyolojik Açıdan Kooperatifçilik Teorisinin Niteliğine İlişkin Düşünceler," *Amme İdaresi Dergisi* (Cilt 31, Sayı 3): 103-117.
Metin içindeki yollamada: ... (SINA/SOYER, 1998: 108).
 - c) İkiiden çok yazarlı kitaplarla makteleler
Kaynakçada: KÖNİG, Klaus/von OERTZEN, Hans Joachim/WAGENER, Frido (1981), *Öffentliche Verwaltung in der Bundesrepublik Deutschland* (Beden-Baden: Nomos Verlagsgesellschaft).
Metin içindeki yollamada: ... (KÖNİG vd., 1981: 199).
İkiiden çok yazarlı makaleler de yukardaki örneğe göre kaynakçada yer alacak ve yollamalar da bu örneğe uygun olacaktır.
 - d) Derleme yayımlar içinde yer alan makaleler
Kaynakçada: RIDDELL, Peter (1994), "Major and parliament," KAVANAGH, Dennis/SELDON, Anthony (eds.), *The Major Effect* (London: Macmillan): 46-63.
Metin içindeki yollamada: ... (RIDDELL, 1994: 53).
 - e) Yazarsız yayımlar ya da diğer kaynaklar
Kaynakçada: DPT (1989), *Altıncı Beş Yıllık Kalkınma Planı 1990-1994*, (Ankara).
Metin içindeki yollamada: ... (DPT, 1989: 145).
 - f) Bunların dışında adı uzun çeşitli resmi yayınlara ya da mevzuata metin içinde yapılacak yollamalarda kısaltmalar kullanılmalıdır. Örneğin Devlet Memurları Kanunu için (DMK), Ateşli Silahlar ve Bıçaklar Hakkında Kanun için (ASBHK) gibi.
2. Yollamalar dışındaki açıklamalar için dipnotu kullanılmalıdır.

B. Yazının yazılacağı bilgisayar programları, Font ve Harf Büyüklükleri

1. Yazı PC'de hazırlandıysa "Word for Windows"un değişik versiyonlarında (Word 2.0-7.0), Apple Macintosh'ta hazırlandıysa Microsoft Word'ün değişik versiyonlarında

(4.0-5.1) "save" edilmiş bir diskette ve aynı zamanda iki nüsha A4 boyutunda bilgisayar çıktısı olarak verilmelidir. PC'de hazırlanmış çalışmaların, teslim edilecek diskette Word for Windows'un içindeyken bir de "Microsoft Word 5.1 for Macintosh" formatıyla (başka bir deyişle *.mcw uzantısıyla) kaydedilmesi, son derece yararlı olacaktır.

2. Yazının ana bölümlerinde 12 punto, dipnotu, özet, kaynakça, tablo gibi bölümlerinde ise 10 punto harf büyüklüğünün ve Times (New Roman) karakterinin kullanılması gerekmektedir.

3. Yazı daktilo ile yazılmış ise 2 satır aralığı kullanılmalıdır.

III. İLETİŞİM ADRESİ

A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi

Yayın Kurulu

06590 Cebeci, Ankara

Tel : (0312) 319 77 20 - 35

Faks : (0312) 319 77 36

E-posta : sbfdergi@politics.ankara.edu.tr